Lieta Nr.11410017516
KA04-0495-18/6

S P R I E D U M S
L a t v i j a s vR ā e r p d u ā b l i k a s
Rīgā 2018.gada 8.jūnijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis Juris Stukāns,
tiesnesis Aivars Uminskis, tiesnese Iveta Vīgante,
piedaloties prokurorei Signei Dombrovskai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu saistībā ar apsūdzēto **/pers. A/, personas kods /personas kods/, /pers. B/, personas kods /personas kods/, /pers. C/, personas kods /personas kods/**, apelācijas sūdzībām un apsūdzētās /pers. A/ aizstāves Ilonas Bulgakovas apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 15.novembra spriedumu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. A/ atzīta par vainīgu noziedzīga nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta trešajā daļā, izdarīšanā, proti, par to, ka /pers. A/ personu grupā realizācijas nolūkā neatļauti iegādājās un glabāja psihotropo vielu lielā apmērā.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. B/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta trešajā daļā, izdarīšanā, proti, par to, ka /pers. B/ personu grupā realizācijas nolūkā neatļauti iegādājās un glabāja psihotropo vielu lielā apmērā, kā arī neatļauti realizēja psihotropo vielu.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. C/ atzīta par vainīgu noziedzīga nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta otrajā daļā, izdarīšanā, proti, par to, ka /pers. C/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās realizācijas nolūkā neatļauti iegādājās psihotropās vielas, kā arī neatļauti tās realizēja.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza /pers. A/ aizstāve I.Bulgakova, lūdzot atcelt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 15.novembra spriedumu un taisīt jaunu nolēmumu lietā, attaisnojot /pers. A/ viņai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta trešajā daļā, izdarīšanā, kā arī lūdzot atcelt /pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza arī /pers. A/, lūdzot atzīt viņu par nevainīgu noziedzīga nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta trešajā daļā, izdarīšanā un attaisnot, kā arī lūdzot lietisko pierādījumu – mobilo telefonu Just 5 Spacer – neiznīcināt.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza /pers. B/, lūdzot noteikt brīvības atņemšanas sodu nosacīti vai noteikt mazāku soda mēru.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza /pers. C/, lūdzot ņemt vērā, ka ļoti nožēlo izdarīto, un lūdzot noteikt mazāku sodu.

M o t ī v u d a ļ a

Pārbaudījusi lietas materiālus un uzklausījusi procesā iesaistītās personas, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka aizstāves I.Bulgakovas apelācijas sūdzība, /pers. A/ apelācijas sūdzība par notiesāšanu, kā arī /pers. B/ un /pers. C/ apelācijas sūdzības par sodu nav pamatotas, tomēr Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 15.novembra spriedums ir atceļams daļā par /pers. C/ noteikto galīgo sodu un soda termiņā ieskaitāmo apcietinājumu un izciesto sodu, kā arī par galīgo rīcību ar lietisko pierādījumu.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pareizi secināja, ka /pers. A/ un /pers. B/ ar savām darbībām izdarīja noziedzīgus nodarījumus, kas paredzēti Krimināllikuma 253.[1] panta trešajā daļā, un /pers. C/ ar savām darbībām izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta otrajā daļā.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa /pers. C/ nepamatoti saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu noteica galīgo sodu un soda laikā ieskaitāmo sodu.

Pirmās instances tiesa konstatēja, ka /pers. C/ viņai inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīja pirms Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 29.augusta lēmuma, ar kuru nolemts izpildīt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 15.oktobra spriedumā noteikto sodu.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, bez pamata ņēma vērā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 29.augusta lēmumu, jo lēmums ir saistīts ar sprieduma izpildes laikā radušos jautājuma izskatīšanu, nevis ar personas vainu, par ko ir Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 15.oktobra spriedums.

Ņemot vērā, ka Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 15.oktobra spriedumā noteikto sodu /pers. C/ ir izcietusi 2018.gada 8.aprīlī (6.sējuma 17.lietas lapa), Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka neveidojas noziedzīgo nodarījumu kopība, kā arī /pers. C/ sods nav nosakāms pēc vairākiem spriedumiem. Līdz ar to Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams daļā par /pers. C/ noteikto galīgo sodu un soda termiņā ieskaitāmo apcietinājumu un izciesto sodu.

Ņemot vērā, ka apelācijas instances tiesa atstāj pirmās instances tiesas spriedumu par /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ notiesāšanu bez grozījumiem, tā neatkārtos pirmās instances tiesas spriedumā minētos pierādījumus un atzinumus, bet izvērtēs apelācijas sūdzībās un tiesas sēdēs norādītos iebildumus un sniegs savus atzinumus par to pamatotību.

Aizstāve I.Bulgakova un /pers. A/ norāda, ka lietā nav ziņu, kas norāda, ka /pers. A/ personu grupā realizācijas nolūkā iegādājās un glabāja psihotropās vielas. Aizstāve I.Bulgakova un /pers. A/ norāda, ka liecinieks /pers. E/ par vielu iegādi sazvanījās tikai ar /pers. B/, lieciniekam /pers. A/ narkotikas nekad nav pārdevusi.

Aizstāve norāda, ka /pers. B/ liecībās ir pretrunas, jo /pers. B/ norādīja, ka uz viņa telefona numuru nezvanīja, bet turpat arī norādīja, ka viņam piezvanīja "/iesauka/" (/pers. E/), līdz ar to apsūdzētā liecības būtu vērtējamas kritiski, ņemot vērā, ka /pers. A/ noliedz savu vainu.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka aizstāves I.Bulgakovas un /pers. A/ iebildumi, izmantojot minētās liecinieka /pers. E/ liecības,

nenorāda, ka /pers. A/ neizdarīja viņai inkriminētās darbības. /pers. A/ celta apsūdzība par psihotropo vielu iegāšanos un glabāšanu personu grupā, nevis par psihotropo vielu realizāciju. Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka aizstāvības norādītā /pers. E/ liecība, ka /pers. E/ sazinājās tikai ar /pers. B/ un ka /pers. A/ nebija persona, kura lieciniekam pārdeva vielu, neietilpst /pers. A/ pierādāmo apstākļu kopumā, kā arī tā neatklāj apstākļus kādos /pers. A/ un /pers. B/ ieguva psihotropo vielu.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pareizi atzina, ka /pers. A/ noziedzīgo nodarījumu izdarīja personu grupā, proti, vispirms /pers. A/ personu grupā ar /pers. B/ iegājās un glabāja psihotropo vielu, bet pēc tam /pers. B/ daļu no iegādātās psihotropās vielas realizēja personai, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā.

Krimināllietu tiesas kolēģija piekrīt pirmās instances tiesas secinājumam, ka lietā ir nešaubi pierādīts, ka /pers. A/ kopā ar /pers. B/ piedalījās psihotropās vielas iegādē un tās glabāšanā.

Pirmās instances tiesa pareizi secināja, ka abos dzīvokļos, ko lietoja /pers. A/, un to palīgtelpās atrastie priekšmeti, tas ir, polimēru maisiņi ar psihotropo vielu paliekām, liels daudzums tukši polimēru maisiņi, elektriskie svari un speciālajā izmeklēšanas eksperimentā izmantotā nauda, kā arī /pers. B/ liecības norāda, ka /pers. A/ piedalījās noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, izpildot savu lomu.

Lietā ir konstatēts, ka dzīvokļa palīgtelpā /adrese/, kurā dzīvoja /pers. A/ un /pers. B/, atrasta metāla kārba, kurā atradās trīs iepakojumi, iespējams, ar narkotiskajām vielām (2.sējuma 144.lietas lapa). Saskaņā ar eksperta atzinumiem Nr.1603988 un Nr.1604739 atrastās vielas satur 34% jeb 0,5079 g amfetamīna un 28% jeb 2,5057 g amfetamīna (3.sējuma 102-.104., 106.-107.lietas lapa).

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. B/ liecības savstarpēji nav pretrunīgas un tās ir izmantojamas pierādīšanā, tostarp /pers. A/ inkriminēto apstākļu pierādīšanā.

Pirmās instances tiesā tika pārbaudītas /pers. B/ liecības, kurās viņš norāda, ka iegādājies amfetamīnu no dažādiem cilvēkiem, kuri par amfetamīna pieejamību informējuši, zvanot uz /pers. A/ telefona numuru un izstāstot, kur jādodas pakaļ. /pers. A/ palīdzējusi /pers. B/ narkotisko vielu tirdzniecībā, pieņemot zvanus no narkotisko vielu piegādātājiem un sasverot narkotiskās vielas, kuras pēc tam /pers. B/ pārdevis tālāk. 2016.gada 17.martā /pers. B/ piezvanīja "/iesauka/", kuru /pers. B/ izmeklēšanas laikā atpazinis kā /pers. E/, un gribējis iegādāties amfetamīnu. /pers. E/ teicis, ka atbrauks pie /pers. B/ uz /adrese/. /pers. B/ no savas glabātuves izņēma piecus iepakojumus ar amfetamīnu, ko /pers. A/ bija sasvērusi, un gaidījis zvanu no /pers. E/.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. A/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības, kas pirmās instances tiesā tika pārbaudītas, ir saskanīgas ar /pers. B/ liecībām un pārējām krimināllietā esošajām ziņām un norāda uz /pers. A/ piedalīšanos psihotropo vielu iegādē un glabāšanā.

/pers. A/ liecināja, ka /pers. B/ dzīvo pie viņas /adrese/. Aptuveni, četrus mēnešus kopā ar /pers. B/ nodarbojusies ar narkotisko vielu realizāciju, un tieši /pers. A/ vielas safasējusi, bet /pers. B/ tās pārdevis. Amfetamīnam pakaļ gājis /pers. B/, bet uz /pers. A/ telefonu sūtītas norādes, kur /pers. B/ jāiet. Pēc tam cilvēki, kuri velējušies nopirkt narkotikas, zvanījuši /pers. B/ un viņš ticies ar šiem cilvēkiem. Nauda, kas tika iegūta no narkotisko vielu tirdzniecības, bijusi abu kopējā nauda. 2016.gada 17.martā ap plkst.1.00 /pers. A/ pamodusies un konstatējusi, ka uz galda stāv 65 *euro*. /pers. A/ pieļāva, ka šī nauda bija no narkotisko vielu tirdzniecības un ielika to kabatā.

/pers. A/ arī liecināja, ka amfetamīnu, ko /pers. A/ bija sasvērusi pa maisiņiem, /pers. B/ noslēpis sienā starp vannas istabu un citu telpu blakus, kas neatradās dzīvoklī, bet /pers. B/ bijusi atslēga no šīs telpas un /pers. A/ arī esot bijusi šajā telpā un zinājusi, ka tur glabājas amfetamīns.

Aizstāve I.Bulgakova un /pers. A/, noliedzot apsūdzētās vainu, norāda, ka pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās /pers. A/ liecības nav patiesas, ir fragmentāras un sniegtas, atrodoties narkotisko vielu ietekmē, un tāpēc nav izmantojamas pierādīšanā.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka aizstāve I.Bulgakova un /pers. A/ nepamatoti norāda, ka pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības nav patiesas un nav izmantojamas pierādīšanā. Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās /pers. A/ liecības par notikumu apstākļiem ir secīgas un atbilstošas ne tikai /pers. B/ un liecinieka /pers. E/ liecībām, bet arī visām pārējām krimināllietā esošajām ziņām, tāpēc kolēģija atzīst, ka tās ir ticamas un izmantojamas pierādīšanā.

Vērtējot aizstāvības norādīto, ka /pers. A/ liecības tika sniegtas tādā fizioloģiskā stāvoklī, kas varēja ietekmēt liecības, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka šādam iebildumam nav pamata.

Pirmās instances tiesas sēdē liecināja inspektore /pers. F/, kura norādīja, ka saistībā ar narkotisko vielu realizāciju tika aizturēta /pers. A/, kura tika nopratināta. Gan /pers. A/, gan /pers. B/ savu vainu sākotnēji atzina, sniedzot arī konkrētas liecības par to kādas darbības katrs no viņiem veicis.

/pers. F/ liecināja, ka /pers. A/ sniedza liecības, būdama adekvātā stāvoklī, jo ne izskats, ne kas cits neradīja šaubas par to, ka viņai būtu grūtības liecināt vai bijuši jebkādi citi traucējumi, tāpat neesot bijušas nekādas pazīmes, ka /pers. A/ atrastos tādā narkotisko/psihotropo vielu reibumā vai ietekmē, ka nebūtu sapratusi ar viņu notiekošo procesuālo darbību jēgu un nozīmi. Liecības /pers. A/ sniegusi brīvi, viņai bijusi iespēja fiksētās liecības izlasīt, /pers. A/ parakstījusi protokolu, neizsakot iebildumus vai piezīmes, savu vainu atzinusi pilnībā un sūdzības par veselības stāvokli neizteica, noradīja uz dažu saslimšanu esamību.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka lietā nav ziņu, kas norādītu, ka /pers. A/ liecības sniedza, atrodoties tādā stāvoklī, kas liegtu viņai uztvert jautājumus un sniegt liecības. Ne aizstāve I.Bulgakova, ne /pers. A/ nepamato savus apgalvojumus. Lieciniece /pers. F/ liecināja, ka /pers. A/ izskats, uzvedība un sniegtās atbildes bija adekvātas. Ņemot vērā minēto, un, ka tieši pirmstiesas procesā sniegtās /pers. A/ liecības ir saskanīgas ar visām pārējām lietā esošajām ziņām, nav pamats apšaubīt /pers. A/ liecībās sniegtās ziņas.

Nepamatoti aizstāve I.Bulgakova iebilst, ka visā pirmstiesas procesā /pers. A/ konsekventi norādīja, ka izīrēja dzīvokli /pers. B/ un saņemtie 60 *euro* ir parāds par dzīvokļa īri. Arī /pers. A/ norāda, ka izīrēja istabu /pers. B/, un viņš bija tas, kurš glabāja psihotropās vielas.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka kļūdaini aizstāve norāda, ka /pers. A/ konsekventi pirmstiesas procesā norādīja uz īres attiecībām ar /pers. B/. Pirmās instances tiesā nolasītajās /pers. A/ pirmstiesas procesā sniegtajās liecībās (3.sējuma 45.-46.lietas lapa) nav norādīts uz īres attiecībām ar /pers. B/ un naudas izcelsmi, bet gan tas, ka nauda 65 *euro* varētu būt no narkotisko vielu tirdzniecības. Skatot lietu tiesā /pers. A/ un viņas aizstāve norāda uz pretējām ziņām, kuras tika sniegtas pirmstiesas procesā. Lietā nav ziņu, kas pamatotu aizstāvības apgalvojumu par īres attiecībām ar /pers. B/ un ka /pers. A/ nezināja par psihotropo vielu glabāšanu. Aizstāvība neiesniedza nekādas ziņas, kas pamatotu šādu apgalvojumu.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka aizstāves I.Bulgakovas un /pers. A/ vērtējumam par palīgtelpas piederību dzīvoklim Nr.42 un palīgtelpas nosaukumu nav izšķirošas nozīmes, jo palīgtelpu blakus dzīvoklim izmantoja /pers. B/ un /pers. A/, un viņiem bija palīgtelpas atslēga. Uz apstākli, ka konkrēto dzīvokļa palīgtelpu lietoja apsūdzētie norāda gan /pers. B/, gan /pers. A/ liecības, kā arī kratīšanas laikā atrastās psihotropās vielas.

Tāpat Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka nav pamata atzīt /pers. B/ liecības par nepatiesām tā iemesla dēļ, ka, kā to norāda /pers. A/, starp /pers. B/ un /pers. A/ pastāvēja naidīgas attiecības un /pers. B/ atriebjas /pers. A/. Krimināllietu tiesas kolēģija nekonstatē, ka, iespējamās nesaskaņas starp /pers. B/ un /pers. A/ ietekmētu /pers. B/ liecību saturu, ņemot vērā pārējās lietā konstatētās ziņas.

Ņemot vērā minēto, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka aizstāves I.Bulgakovas un /pers. A/ iebildumi nav pamatoti un ir maldinoši.

Krimināllietu tiesas kolēģija norāda, ka aizstāves I.Bulgakovas iebildums, ka izmeklēšanai, zinot /pers. A/ telefona numuru, vajadzēja noskaidrot personas, no kurām /pers. A/ iegādājās narkotiskās vielas, un nopratināt tās, neattiecas uz /pers. A/ celto apsūdzību un nenorāda, ka /pers. A/

neiegādājās un neglabāja psihotropo vielu. Lai konstatētu /pers. A/ vainu psihotropo vielu iegādāšanā, tas ir, iegūšanā savā valdījumā, nav nepieciešams konstatēt personu, kura vielu ir pārdevusi. Narkotisko un psihotropo vielu iegūšana un atrašanās vainīgā valdījumā neatkarīgi no vielu faktiskā īpašnieka un glabāšanas vietas ir noziedzīgs nodarījums.

/pers. A/ izdarīja sevišķi smagu noziedzīgu nodarījumu, par kuru viņai piespriests brīvības atņemšanas sods, un līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums. Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka nav pamats atcelt /pers. A/ piemēroto apcietinājumu, ko pirmās instances tiesa ir pamatoti piemērojusi (sprieduma 20.lappuse). Krimināllietu tiesas kolēģija piekrīt pirmās instances tiesai, ka apcietinājums /pers. A/ ir piemērojams, lai nodrošinātu sprieduma izpildi un izslēgtu iespēju izvairīties no soda izciešanas. Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka aizstāves norādītie pozitīvie raksturojumi no Iļģuciema cietuma par /pers. A/ nedod pamatu atcelt pirmās instances tiesas piemēroto apcietinājumu /pers. A/.

Krimināllietu tiesas kolēģija piekrīt /pers. A/ iebildumam, ka no lietiskā pierādījuma – mobilā telefona Just 5 Spacer, netika iegūta noderīga informācija, tādēļ tas būtu jāatdod atpakaļ /pers. A/.

Kriminālprocesa likuma 134.panta pirmā daļa nosaka, ka par lietisko pierādījumu kriminālprocesā var būt jebkura lieta, kas izmantota kā noziedzīga nodarījuma izdarīšanas priekšmets, vai saglabājusi noziedzīga nodarījuma pēdas, vai arī jebkādā citā veidā satur ziņas par faktiem un ir izmantojama pierādīšanā.

Ņemot vērā, ka mobilais telefons – Just 5 Spacer, šajā kriminālprocesā nav noziedzīgā nodarījuma priekšmets un nesatur noderīgas ziņas pierādīšanā, kā arī nav apgrozībā aizliegts priekšmets, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktu mobilais telefons – Just 5 Spacer, ir atdodams /pers. A/.

Nepamatoti /pers. B/ lūdz noteikt sodu nosacīti vai noteikt sodu mazāku, norādot, ka uzskata sodu par pārāk bargu. /pers. B/ norāda, ka sadarbojās ar izmeklēšanu, vainu atzina, izdarīto nožēlo un iepriekšējās sodāmības viņam ir dzēstas.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti noteica /pers. B/ soda veidu un mēru.

Krimināllietu tiesas kolēģija, ņemot vērā, ka /pers. B/ izdarīja tīšu sevišķi smagu noziedzīgu nodarījumu, ar ko tiek veicināta psihotropo un narkotisko vielu nelikumīga aprite un narkomānijas izplatība un ievērojami tiek apdraudēta sabiedrības vispārējā drošība un sabiedriskā kārtība, kā arī to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts lielā apmērā realizācijas nolūkā atzīst, ka nepastāv iespēja /pers. B/ sodu noteikt nosacīti vai to mazināt.

Apelācijas instances tiesā netika konstatēti jauni apstākļi, kas būtu par pamatu soda mīkstināšanai vai kurus nebija ņēmusi vērā pirmās instances tiesa, nosakot /pers. B/ sodu.

/pers. C/ lūdz ņemt vērā, ka ļoti nožēlo izdarīto un atzīst savu vainu, ka laicīgi ieradās prokuratūrā un tiesā un ka ieslodzījumā strādā ar savu problēmu. Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa minētos apstākļus ir vērtējusi un pozitīvi novērtējusi par /pers. C/ cietumā noskaidrotās ziņas.

Krimināllietu tiesas kolēģija norāda, ka /pers. C/ galīgais sods nav nosakāms piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, pilnībā saskaitot sodus, jo pirmās instances tiesa nepareizi noteica galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības. Ņemot vērā minēto, Krimināllietu tiesas kolēģija norāda, ka /pers. C/ ir izciešams mazāks sods. Krimināllietu tiesas kolēģija pozitīvi vērtē, ka /pers. C/ ir darbs (6.sējuma 36.-37.lietas lapa), tomēr neuzskata to par tādu apstākli, lai samazinātu apsūdzētajai noteikto sodu.

Ņemot vērā, ka apelācijas instances tiesā radās procesuālie izdevumi 100 *euro* apmērā (6.sējuma 45.-46.lietas lapa) par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu apsūdzētajai /pers. A/, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu procesuālie izdevumi ir piedzenami no /pers. A/.

Tāpat ņemot vērā, ka apelācijas instances tiesā radās procesuālie izdevumi 320 *euro* apmērā (6.sējuma 32. un 47.lietas lapa) par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu apsūdzētajam /pers. B/, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu procesuālie izdevumi ir piedzenami no /pers. B/.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka lietā nav konstatēti apstākļi, lai būtu pamats /pers. A/ un /pers. B/ atbrīvot no procesuālo izdevumu samaksas pienākuma.

Ņemot vērā minēto, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 15.novembra spriedums ir atceļams daļā par /pers. C/ noteikto galīgo sodu un soda termiņā ieskaitāmo apcietinājumu un izciesto sodu, kā arī par galīgo rīcību ar lietisko pierādījumu.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, Krimināllietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

atcelt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 15.novembra spriedumu daļā par /pers. C/ noteikto galīgo sodu un soda termiņā ieskaitāmo apcietinājumu un izciesto sodu, pamatojoties uz Krimināllikuma 52.panta piekto daļu, kā arī par galīgo rīcību ar lietisko pierādījumu – mobilo telefonu Just 5 Spacer.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. C/ soda termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2016.gada 17.marta līdz 2016.gada 18.martam.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktu lietisko pierādījumu – mobilo telefonu Just 5 Spacer – atdot /pers. A/.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus 100 (simts) *euro* apmērā, nosakot termiņu nolēmuma labprātīgai izpildei – 30 dienas no nolēmuma spēkā stāšanās dienas.

Piedzīt no /pers. B/ valsts labā procesuālos izdevumus 320 (trīssimt divdesmit) *euro* apmērā, nosakot termiņu nolēmuma labprātīgai izpildei – 30 dienas no nolēmuma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajai tiesai Kriminālprocesa likuma 574. un 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā.

Pilna nolēmuma pieejamības diena ir 2018.gada 27.jūlijs.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis J.Stukāns
Tiesnesis A.Uminskis
Tiesnese I.Vīgante